

PRESSEMELDING 02/04
Luxembourg, 23. november 2004

Skattlegging av aksjeutbytte: innrømmelse av skattefradrag bare for aksjonærer hjemmehørende i den angjeldende staten medfører brudd på EØS-reglene om fri bevegelse for kapital.

(Sak E-1/04 *Fokus Bank ASA v Den norske stat v/Skattedirektoratet*)

I en dom avsagt av EFTA-domstolen i dag ble det slått fast at det norske godtgjørelsessystemet ved skattlegging av aksjeutbytte er i strid med EØS-retten.

I henhold til *selskapsskatteloven* av 20. juli 1991 nr. 65 (erstattet av *skatteloven* av 26. mars 1999 nr. 14) skattlegges utbytte fra norske selskaper først på det utdelende selskapets hånd, og deretter som alminnelig inntekt på aksjonærens hånd. For å unngå slik dobbeltbeskatning, innrømmes aksjonærer hjemmehørende i Norge et godtgjørelsesfradrag som medfører at utbytte bare skattlegges på selskapets hånd. Slik godtgjørelse innrømmes derimot ikke aksjonærer som ikke er hjemmehørende i Norge. I stedet pålegges de en kildebeskatning som det utdelende selskapet er ansvarlig for. Denne forskjellsbehandlingen er basert på en antagelse om at ikke-hjemmehørende aksjonærer krediteres i sine hjemstater.

Saken var forelagt EFTA-domstolen av Frostating Lagmannsrett og gjaldt tyske og britiske selskaper som eide aksjer i Fokus Bank ASA. Umiddelbart før et vedtak om å dele ut utbytte fra Fokus Bank ASA, solgte disse selskapene aksjene sine til selskaper hjemmehørende i Norge. Kort tid etter at utbytteutbetalingene var gjennomført, utøvte de så en opsjon til å kjøpe aksjene tilbake. For skattemessige formål ble tilordningen av eierskapet endret, og Fokus Bank ASA ble ansett som ansvarlig for skatt pålagt de ikke-hjemmehørende aksjonærene. Fordi omklassifiseringen skjedde etter utdelingen av utbytte, hadde imidlertid Fokus Bank ASA ikke holdt tilbake skatt i utbyttet på de omklassifiserte aksjene.

EFTA-domstolen slo fast at den angjeldende norske lovgivningen begrenser den frie bevegelse for kapital i strid med EØS-avtalen artikkel 40. Forskjellsbehandlingen kan ha til virkning å avholde ikke-hjemmehørende selskaper fra å investere i norske selskaper, samt å vanskeliggjøre norske selskapers muligheter til å reise kapital utenfor Norge.

Ingen av den norske stats argumenter til forsvar for den omstridte lovgivningen ble tatt til følge av EFTA-domstolen.

EFTA-domstolen kom videre til at det også er i strid med artikkel 40 EØS at de norske ligningsmyndighetene bare forholder seg til det utdelende selskap ved fastsetting og endring av kildebeskatning, uten at de berørte aksjonærer varsles.

Dommen finnes i fulltekst på internett på: www.eftacourt.lu.

Denne pressemeddelelsen er ikke et offisielt dokument.
Vennligst merk at EFTA-domstolen ikke kan kommentere saken.